

É GROË.

Na kerrèd ur mitin ! ... En hiaul e splann én néan,
Er pousseinèd e lar ou sonenneu vraüan ;
Bod-lann, bruk ha benal e zou samet a vleu,
Hag idan er bléad é ma glas en doarcu.

Ihuél a drest er mor, ar en aod azécet,
Idan splandér en hiaul souéhet-on é huélet
En doar, er mor, en néan get ol ou braüité !
O Groé, bro Sant Tudy, na kerrèd e oès-té !

Én dro d'ein rehér du, ou fenn saüet ihuél,
Doh kounar er mor bras é tihuenn Bréh-Izél.
Get en deur, en aüel kignet int ha daibret :
E mar-à léh er mor en dès int diskàret.

« Dalhet mad, rehér kouh, dalhet, rehér mem bro,
Kleuet en houlenneu é hudal tro-ha-tro !
Dalhet eit goarantein hun tiér, hun parkeu
Hag en Hosti santél kuhet én Ilisieu. »

Ar er mor, a vitin, aüél kloar e huehé,
Boutet ha burtellet en deur e vransellé ;
En houlenneu duhont e saü ihuél ou fenn
Hag èl un armé vras é kerhant a vandenn.

Sellet int é tonnet, é ridek, é puncein
Ha doh er roh ihuél get kounar é krapein,
Ou fenn é chuménein betag el lein e saü
Hag hum flastr é trouzal. Er roh e zalh ataü,

É kleuet trouz er mor hanval doh huannadeu,
Chonjal e hrèn kleuet boèh skontus en ankeu
Ha klemmeu truhéus er gèh martelodet
E creis ur bår arnan burtellet ha collet.

« O mor bras, lareit d'ein perag ne hoès truhé
Doh er peur moraér é hounid é vuhé ;
A groédur e hoès con ha douget ha magèt :
Mam dinatur, bermen perag en er lahet ?

« Truhé, mer cri, truhé doh er héh marteloù
Distinet hou counar, rag duhont, ar en aod,
Ur vam ha bugalé get hirréh e horta.
Un tad, ur breur câret e rei dehé bara.

« Intron Santès-Anna, ken câret get Groëis,
El hou Merh, er Huirhiès, goarnet en Arvoris ;
Dalhet hui er varren é creis er goal amzér :
Er mor e zo ken bras, ou bîgeu ken distér ! ».

†

Neoh, idan me zreid, tri croèdurig, tri breur,
En ur vagig-vihan é zou ocit ar en deur ;
Chetu int é ruannat ; er vag e zou ker sean
Ma saù ar en houlenn hanval doh ur goulan.

« Dihoallet, bugalé, dihoallet a fari !
D'en oéd-cé, get er mor n'en dé quet mad hoari.
Er vâg ne sènta quet doh divréh ur hroèdur,
Red-é dehorn calet aveit derhel er stur.

« Er mor e zou traitour hag idan en deur glas.
Tostig-tra d'er bîgeu kuhet é rehér bras.
Deit én dro, bugalé, rag duhont a vandenn
Sellet en houlenneu hanval doh devet guenn.

« Troeit er stur ha chonjet én hou mam glaharet.
E huannad é hortoz hi bugalé câret.
Kèh vam ! get en ankin abred é varuché,
E hoari get en deur, mar collet hou puhé ».

Aben d'er porh Tudy chetu int é tistroein,
Ou halon læn a joé cleuet int é câncin :
« O Rouànnès en Arvor, ô Mam læn a druhé,
« Ar en doar, ar er mor goarnet hou pugalé ».

F. Falquerho.

imp. Vve J. Noël.